

שבע של מדפי ספרים בבית תל אביבי שעיצב האדריכל **מוטי שיוביץ**. במה שיותר מקום אחסון מתוכנן מראש - יותר טוב

"אין דבר כזה 'יותר' מדי מקום אחסון, גם אם אתה גר בוילה. הרבה פעמים עיצוב טוב הוא עיצוב שיש בו חללים מובנים מראש. כשזה נעשה מאוחר יותר או כלאחר יד, קשה להשיג מראה נקי ומסודר"

מקום תחת הגג

פתרונות אחסון נכונים וחשיבה עיצובית חכמה יעזרו לכם למצוא מקום לכל חפץ ולהשליט קצת סדר בבלגן הביתי. לכבוד פסח: כמה מעצבים בית מסודר | **גאיה קורן**

במקום מיטה סטנדרטית: במה שעליה מונח מזרן, ובתוכה מגירות עמוקות וארוכות לאחסון. חדר בבית שעיצבה פנינית שרת-אזולאי

ניצול של קיר לאחסון חפצים שונים - כולל מיקום מקורי של שידה - בביתה של האדריכלית **שרון נוימן** בקיסריה (הצילום באדיבות הבלוג "הביתה", [habaytashop.co.il])

התריס של המיקסר

המטבח הוא העקב אכילס של דירות קטנות. שני סירים, מחבת שקשוקה ושש קערות קורנפלקס, ועכשיו לך תשבור את הראש איפה מאפסנים את הטוסטר עם הפירורים. אין יפה יותר ממטבח מסודר, שהשיש שלו בוהק והוא ריק מחפצים, אבל גם אין דבר נדיר יותר. במטבחים קטנים עד נורמליים תמיד יהיה על השיש מיקסר או מגימיקס, או סלסילת פירות גדושה עד להתפקע. "אני אוהבת שאין כלום על השיש", מודה האדריכלית **רונית פוגל**. "בבתים שאני מעצבת אני נוהגת להתקין ארון גדול שבו יש משטח, ועליו מרוכזים מכשירים גדולים שכבר מחוברים לחשמל. כל זה מוסתר בתריס גלילי, ואין צורך להוציא את המיקסר כשרוצים להשתמש בו. באופן עקרוני אני גם נגד ארונות עיליים ותחתיים, אני מחפשת קיר שיהפוך לארון מלמטה עד למעלה, עם מדפים נשלפים. את חוסכת עד פי חמישה מקום לעומת ארונות שחצויים לתחתונים ועליונים. בשלושה ארונות את יכולה לאחסן את כל המטבח שלך - והכול במרחק שליפה. במבט מהסלון את רואה קיר גדול עם שתיים עד שלוש דלתות הזזה, והתחושה שמתקבלת היא של חלל מאוד גדול".

פוגל אוהבת לארגן את המטבח בשום שכל, בלי שתצטרך להתרוצץ אחר המלחיה כשהיא מבשלת ספגטי. "ליד המדחי צריכות להיות מגירות עם צלחות וכוסות, שיהיו זמינות בהעברת יד", היא ממחישה, "ובאזור הגז יש למקם עגלת בקבוקים נשלפת, ובתוכה שמן, סויה, מגש תבלינים. הכול צריך להיות מתוכנן מראש".

אי עם משטח עבודה יכול גם כן לעזור, לא?

"אי זה רעיון מצוי. אני מציעה לצבוע אותו בצבע הרצפה, כדי שיתקבל משטח אחיד. בצד אחד בונים מגירות עמוקות ובצד השני אפשר לשבת, כך שגם נחסך מקום".

לא משנה כמה גדול הבית שלנו - תמיד חסר בו מקום. לא ברור אם אנחנו אגרנים גדולים, סתם בלגניסטים, או שמדף פנוי קורא לנו למלא אותו באיזו מסגרת עם התמונה של הכלב. תראה לי אחד שחושב שיש לו הרבה מקום פנוי בבית, ואשלח אותו להדליק משואה או נרות דקורטיביים (שאותם ניח על המדף). "הדבר הראשון שצריך לחשוב עליו כשמתכננים דירה זה איך לייצר חללי אחסון", אומרת **פנינית שרת-אזולאי**, אדריכלית פנים. "אין דבר כזה 'יותר מדי מקום אחסון', גם אם אתה גר בוילה. בדירות קטנות זו בעיה של ממש. הרבה פעמים עיצוב טוב הוא עיצוב שיש בו חללים מובנים מראש. כשהאדם נעשה מאוחר יותר או כלאחר יד, קשה להשיג מראה נקי ומסודר".

איפה המפתחות של האוטו?

השאפה לבית מוזיאוני נגמרת, בדרך כלל, בפתח הבית. את חוזרת מהעבודה ומשליכה את המפתחות, התיק והמעיל ליד הדלת, תוך שאת ממלמלת לעצמך שתכף תשימי אותם במקום. הילד מגיע וזורק את ילקוט בית הספר ליד הכניסה. הוא דווקא מאוד רוצה להניח אותו במקום, אבל לא ממש יודע איפה המקום הזה. "אם יש מקום לארון בכניסה לבית, זה הפתרון האולטימטיבי", סבורה שרת-אזולאי. "אני מציעה שבחלקו התחתון של הארון יהיו מגירות ובחלקו העליון ווים לתלייה, ושם יתזרקו את התיקים, השקיות, מטריות יבשות ואפילו נעליים".

ואם אין מקום לארון?

"שתהיה סלסילה, רצוי עם מכסה. אבל חובה לעשות מיון של נעליים שהושארו שם אחת לשבוע. אחרת זה לא ייראה טוב וגם לא יריח מי יודע מה".

מה עושים עם המפתחות ותיק היד הקטנטן?

"אם זה אפשרי, רצוי שתהיה שידה יפה עם מגירות, שבה נוכל להניח את צרור המפתחות, הדואר, שעון הריצה וכדומה".

על זמן ומרחב

השיטה שתעזור לכם לנצל את המקום בבית באופן מקסימלי

אלונה ואייל רטנר, אדריכלי פנים בעלי הסטודיו 180, פיתחו שיטה ייחודית לחלוקת החללים בבית ולניצול נכון ורבי-פונקציונלי של שטחי הדירה או בית המגורים. התפיסה שלהם מתבססת על כך שכמעט בכל בית, אפילו בגדלים שבהם, יש מצד אחד תחושה של מחסור, ומצד שני יש נטייה לתחום צרפים בחללים מוגדרים. לדבריהם, הם פיתחו מודל ייחודי לניתוח הצרכים של בני הבית והאפשרויות העומדות לרשותם. את המודל הזה מכנים בני הזוג "השעון הביולוגי של הבית".

"בדיוק כמו שלכל אדם יש שעון ביולוגי, שגורם לו לתפקד ביתר חיוניות ובמרץ בשעות מסוימות, ובחוסר יעילות ובעייפות בשעות אחרות, כך גם השעון הביולוגי של הבית", מסבירה אלונה רטנר. "הוא מושפע מכווני האוויר, מחדירת אור ואוויר לבית, מחלוקת החללים הפנימיים, מהגישה אליהם, ובעיקר מהרגלי המגורים של הדיירים. הרגלים אלה מושפעים גם מהיבטים פסיכולוגיים: יש חללים שפשוט קיף לנו לשהות בהם, יש חללים שמעוררים בנו השראה, ולהפך. **ווינסטון צ'רצ'יל** אמר שאנחנו מעצבים את הבית ואחר כך הוא מעצב אותנו. התוצאה היא שיש בבית חדרים או חללים שמונצלים שעות רבות, ויש כאלה שאנו כמעט לא דורכים בהם, או שאנו מנצלים אותם לשעות ספורות ולפונקציות מסוימות בלבד".

איך משתמשים במצב הזה לטובתנו?

"משתמשים בהיבטים חכמים, שמתוכננים כדי לעזור לנו. למשל, אדם שעובד מסלון הבית צריך שתהיה לו אפשרות לקפל את עמדת העבודה לתוך הריט שתוכנן מראש, כמו מזנון גבוה, כדי להסתיר אותה. כך בשעות הפנאי יהפוך החלל לסלון רגיל ומוכר, שלא מרמז על כך שבמשך היום הוא משמש גם כמשרד. גם בחדר הילדים, למשל, מיטות שמתקפלות לתוך הקיר יכולות לפנות מקום למשחק במהלך היום. גם כאן הפתרון הוא יישום של מנגנון לא מורכב וזול יחסית, שמגדיל משמעותית את מרחב המחיה שלנו".

המטבח בביתה של מעצבת האופנה **דינה גלס**. אי הוא רעיון מצוין

ארון לאחסון כוסות יין ובקבוקים המנצל את הקיר שבין המטבח לסלון (עיצוב ותכנון: רונית פוגל אדריכלים, ביצוע: רגבה)

המטבח בביתה של האדריכלית **שרון עשת**. הארונות הסגורים יוצרים תחושה של ניקיון ומרחיבים את החלל

מגירה פינתית למטבח של סטודיו **אבי רביבו**. ניצול מקסימלי של השטח

שהדלת שלו עשויה ממראה. אם יש שירותים מהזן החדש, אפשר לנצל את השטח של מכל ההדחה הסמוך: בקיר שמאחורי האסלה מייצרים נישא לכל האורך עם מדפים שבהם אפשר לאפשר נייר טואלט, מפץ ריח ועוד". לפעמים יש בחדרי אמבטיה חלל לא מנוצל, שלא יודעים מה לעשות איתו. "חלל כזה כדאי לסגור בדלת ולהניח בפנים שואב אבק ומטאטא, חומרי ניקוי וכד'", אומרת שרת-אזולאי.

חדר ילדים זה לא משחק

חדרי ילדים, בכל גיל, הם הר של בלגן שמשתוקק לדחפור שישטיח ויעלים אותו, לפחות ליממה אחת של חסד. שרת-אזולאי מציעה להניח סלסילות מתחת למיטת התינוק ולתלות כוורת על הקירות. "אפשר להניח בהן בובות לקישוט, מגבונים ומוצצים", היא אומרת. "לילד שמחזיק מלאי של כדורי רגל תליתי לאחרונה רשת שיורדת מהתקרה, והוא הכניס את כולם לתוכה", מוסיפה שרת-אזולאי.

סמואלוב מציעה לרכוש מיטת קומתיים ולשכנע את הילד לישון בקומה העליונה. "נוצר חלל שבו אפשר להניח במקום המיטה התחתונה שולחן כתיבה, מחשב, או מדף ארון", היא אומרת. "במיטה רגילה אפשר להשמיש את ארגז המצעים למשחקים של הילד, ולא דווקא לאפסון של סדינים וציפיות. ניתן גם לקנות ארגז ישיבה ואחסון, או שידת מגירות צרות בגובה 1.20 מטר שבה נאחסן את צעצועים".

אני כשלעצמי מצאתי פתרון יצירתי לספרי הלימוד והקריאה של בני בן ה-10. בחדר שלו אין מקום לספרייה או למדפים, אבל יש ארון בגדים ריק למדי, כי כמה בגדים צריך ילד בגילו? ביקשתי מהנרגר שיבנה מדפים ומגירות בחלק הימני של הארון, מיקמתי את שולחן העבודה קרוב אליו - ועכשיו לא רק שיש לו מקום למחברות, לילקוטים ולטושים, הם גם מוסתרים באופן מושלם בארון. יש אפילו מקום לעוד ספרים, לו רק היה מסכים לקרוא אותם.

נערים מתבגרים ישמחו לישון על במה שבחלקה התחתון יהיו מגירות עמוקות וארוכות, שיאכלסו מנעליים ועד מצעים. שרת-אזולאי אף הגדילה לעשות ובאחת הבמות יצרה פתח שמוסתר על ידי המזרן. "יצרתי בונקר, שבו אפשר לשים למשל את המאוזדות או כל דבר שלא משתמשים בו לעתים קרובות", היא אומרת. "כשיש מיטה רגילה, רצוי לבחור באחת שיש לה מנגנון פתיחה - מדובר בשטח אחסון עצום שחבל לוותר עליו", היא מסכמת.

עובדים מהבית?

שרת-אזולאי מציעה לא להניח את חדר העבודה. "ברוב הבתים, אם יש בכלל חדר עבודה, הוא משמש לאירוח הסבתא או הדוד", היא אומרת. "במקום ספה נפתחת, שתופסת נתח נכבד מהשטח, אפשר להתקין מיטה שנפתחת מהקיר ולא גוזלת שטח מהחדר. בכל מקרה, את המהדקים והניירת כדאי להניח בארון או בסלסילות ולא על השולחן. כמה שיותר סגור יותר מומלץ, כי יש המון דברים בחיים שלנו שהם פשוט לא ייצוגיים. בית אמיתי, כולנו יודעים, לא באמת נראה כמו בצילומים למגזין עיצוב".

שרת-אזולאי מציעה להימנע מותליית מחבתות וסירים על וויים שיוצאים מהתקרה מעל האי: "זה אולי נראה יפה בקטלוגים, אבל מתבתות שבאמת משתמשים בהן לא נראות יפה ואתם לא רוצים לתלות אותן, בטח לא כשהמטבח פתוח לסלון", היא אומרת.

מחביאים את הממיר

איך מסתירים את הבלגן? בערמוניות. שרת-אזולאי נאלצה להתמודד עם סלון צפוף וגדוש מיצפקס בדירה משתפצת, ומצאה את התשובה: שולחנות קפה בעלי מגירה גדולה. "אפשר למצוא גם שולחן סלון עם מגירות לשלטים, או כזה שנפתח לגמרי. אני מציעה להתרחק מספריות פתוחות, כי הן פחות שימושיות. אתה חולם להציג לראווה חפצים יפים, ובסוף הכול נערים ומגובב. נכון יותר לסגור חלק תחתון של ספרייה ולהטמין שם את כל הקשקשים".

"גם שידת מדיה מתחת לסליווייה היא אביזר מעולה", טוענת שרת-אזולאי. "בדירות קטנות יש לעתים נטייה להניח את הטלוויזיה על שידה קטנה, אבל מה שצריך לעשות זה לקנות ארונית ארוכה כזו, שתאחסן גם את הגאדג'טים למדיה שלנו וגם פריטים נוספים, כמו שמכית טלוויזיה".

מקום לנעליים, איפה?

הרי לכם בעיה: מה עושים עם כל הנעליים שדחוסות במגירות הארון ומפוזרות ברחבי הבית? האם אי פעם יימצא עבורך מקום? ובכן, התשובה נחלקת לשניים: לא. ואולי, לא, כי תמיד יהיו לנו יותר מדי נעליים, ואולי, כי יש פתרונות סבירים שיכולים איכשהו לעבור. כשאני עצמי שיפצתי את הבית, הגתה המעצבת **ווד כדווי** את הנוסחה המושלמת: שידת נעליים נמוכה מקיר לקיר, שעליה הנחתי מזרן, כדי שיהיה לי איפה לשבת כשאני נועת אתן.

אוה סמואלוב, מעצבת הבית של דיזיין סנטר, מציעה שיטה נוספת: "לגנוב" נישא בבית בחדר ולהפוך אותה לארון בעומק 30 ס"מ, מהרצפה לתקרה. "זה צריך להספיק", היא סבורה. "בכל מקרה, נעליים במגירות של ארון הבגדים זו לא אופציה מועדפת, בגלל הריח".

מקלחון או אמבטיה?

אם אין מקום בחדר האמבטיה, אפשר לוותר על הגיגית שממילא כמעט אף פעם לא משתכשים בה. מקלחון עם ספסל עץ יכול להיות נגניב, ואם תוותרו על דלתות עם מסגרת אלומיניום - מובטחת לכם התרוממות רוח. "כשהדלתות עשויות מאוכזבית בלבד, יש אשליה של גודל, כי את לא רואה משהו שחוצץ", אומרת פוגל.

"בחדרי אמבטיה יש לנצל את המקסימום", מוסיפה פוגל, "מתחת לכיור כדאי שיהיה מגש נשלף, מעל השירותים - מדף עם סלסילת מגבות; ואם הנמכנו את התקרה כדי להתקין מיזוג, כדאי לבנות גם בידעם מעל הדלת".

"כשיש אמבטיה צפופה", אומרת שרת-אזולאי, "אני לא אתלה מראה דקורטיבית, אלא אבנה ארון